

toho může vzniknouti nepřátelské smýšlení proti státu — a jedná se tedy o surové a štvavé hanobení, jež může ohroziti obecný mír v republice a vážnost republiky.

Tím není odůvodněna subjektivní stránka viny obžalovaného ani pro přečin podle § 14 čís. 5 zák. na ochr. rep., k jehož náležitostem se důvody tyto přimykají, ani pro zločin a přečin výzvy k trestným činům podle § 15 čís. 3 a 2 zák. na ochr. rep., což zmateční stížnost obžalovaného v podstatě právem vytýká důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 5, 9a) tr. ř. Po stránce subjektivní vyžaduje se u trestných činů podle § 15 čís. 2 a 3 zák. na ochr. rep. vědomí pachatelovo o významu a dosahu projevu, to však není u rozšiřovatele, jenž není sám původcem trestného projevu, nutně již o sobě dáno zjištěním, že projev četl a nemůže nejvyšší soud jen na tomto skutkovém základě vědomí obžalovaného a tím i podněcovací úmysl posouditi; to u přečinu podle § 15 čís. 2 zák. na ochr. rep. tím méně, že tu rozsudek sám již po objektivní stránce uvádí, že se popuzuje letákem ke zločinu individuálně dosud neurčenému. I hanobící úmysl obžalovaného, směřující proti republice, nutno u něho po případě dovoditi z jiných okolností než z přečtení letáku, zvláště když se poukazuje k tomu, že je v letáku napadána vláda a nikoliv republika sama; k tomu jest srovnati rozh. čís. 4668 Sb. r. n. s.

Při tom se podotýká, že na nalézacím soudu bude, by vyložil smysl a obsah letáků a dovodil, jaký trestný čin takto zjištěný obsah letáků zakládá, neboť pouhý odkaz na konfiskační nález v tomto směru nestačí.

Čís. 4999.

Bol-li zločin nevernej správy podľa §§ 362, 363 tr. zák. odvolacím súdom v dôsledku použitia § 92 tr. zák. korekcionalizovaný na přečin, netreba skúmať, či oprávnená osoba učinila súkromý návrh na zavedenie trestného pokračovania.

Odvolací súd je v takom prípade tiež oprávnený sám rozhodnúť o podmienenom odsúdení.

(Rozh. zo dňa 28. apríla 1934, Zm III 512/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti V. Č., obžalovanému zo zločinu nevernej správy, na základe verejného pojednávania, konaného o zmätočnej sťažnosti obžalovaného takto sa u s n i e s o l: Zmätočná sťažnosť sa z a m i e t a.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil obžalovaný V. Č. zvoleným obhájcom zmätočnú sťažnosť na základe bodu 4 a 5 § 384 a bodu 1 c) a 2 § 385 tr. p. Zmätočná sťažnosť bola aj prevedená. Ku zmätočnej sťažnosti podľa bodu 5 § 384 tr. p. uvádza sťažovateľ, že vrchný súd, — hoci to bolo jeho povinnosťou, — neskúmal, že niet tu súkromého návrhu oprávnenej osoby, ktorého je treba k zavedeniu trestného pokračovania, keď zločin nevernej správy v súdenom prípade bol roz-

sudkom vrchného súdu prekvalifikovaný na prečin. Ačkoľvek obžalovaný pri tom vytýka aj — ako vadu pokračovania — okolnosť, že nebolo zistené, že kto je vlastne poškodenou stranou, a v dôsledku toho, kto je oprávnený ku podaniu potrebného súkromného návrhu, preca obžalovaný týmto prevedením vo skutočnosti poukazuje len na dôvod, ktorý vylučuje zavedenie trestného pokračovania, čím uplatňuje dôvod zmatečnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. a nie podľa bodu 5 § 384 tr. p. Zmatečnej sťažnosti neľze priznať oprávnenia.

Trestné pokračovanie možno zahájiť iba na návrh poškodenej strany len v prípade prečinu nevernej správy podľa § 361 tr. zák., avšak v prípade kvalifikácie tohoto činu podľa § 362 alebo § 363 tr. zák. sa stíha čin vždy z úradnej povinnosti. Ponevác však obžalovaný bol uznaný vinným zločinom nevernej správy kvalifikovanej podľa §§ 362 a 363 tr. zák. (korekcionalizovaným za prečin len s použitím § 92 tr. zák.), preto v súdenom prípade k zavedeniu trestného pokračovania netreba súkromného návrhu a v dôsledku toho netreba ani skúmať, bol-li návrh na zavedenie trestného pokračovania učinенý oprávnenou osobou.

Zmätok podľa § 384 čís. 4 tr. p. spatruje obžalovaný v tom, že odvolací súd pri vynesení rozsudku ihneď rozhodol aj o podmiennečnom odsúdení, ačkoľvek podľa názoru sťažovateľa vrchný súd následkom zmeny rozsudku prvostupňového súdu mal v tomto smere rozhodnutie ponechať súdu prvej stolice. Avšak tento zmätok sa tu nevyskytuje. V súdenom prípade zmenením rozsudku prvostupňového súdu nešlo o zmiernenie kvalifikácie trestného činu, ale zmena kvalifikácie nastala len následkom uloženia iného druhu trestu s použitím § 92 tr. zák., tedy neutvoril sa nový stav vecí a nezmenilo sa nič na podstate trestného činu. Preto vrchný súd, keď pri vynesení rozsudku ihneď rozhodol aj o podmiennečnom odsúdení, nezavinil vytýkaný zmätok, lebo nenastala potreba, aby v smysle § 7 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n. a plen. rozh. najvyššieho súdu čís. Pres. 1510/23 súd prvej stolice znova uvažoval o otázke podmiennečného odsúdenia.

Čís. 5000.

Zřízenec kontrolního důchodkového úřadu, provádějící v obci revisi daně z masa, požívá ochrany §§ 68, 312 tr. zák. i cestou od řezníka, u něhož revisi prováděl, k jinému, u něhož hodlal v revisní činnosti pokračovati.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1934, Zm I 606/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mladé Boleslavi ze dne 14. června 1932, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem proti veřejným zařízením a opatřením podle § 312 tr. zák.

Z d ů v o d ů:

Stížnost není oprávněna ani s hlediska čís. 9a) § 281 tr. ř. Neprávem dovolává se stěžovatel ustanovení § 16 zák. ze dne 14. dubna 1920,